

سلامت

احتمال پیک آنفلوانزا در اواخر آبان

ایسنا: رئیس مرکز تحقیقات مقاومت میکروبی دانشگاه علوم پزشکی تهران با بیان اینکه پیش‌بینی می‌کنیم روند رو به افزایش بیشتری از آنفلوانزا را در آبان داشته باشیم، در عین حال نسبت به قدرت بالای واگیری در زیرگونه‌های جدید کرونای امپکرون هشدار داد و بر رعایت موارد بهداشتی تاکید کرد.

محمدرضا صالحی درباره روند ابتلا به عفونت‌های تنفسی هم‌زمان با فصل سرما و بازگشایی مدارس افزود: «با توجه به شناسایی موارد جدید کووید۱۹ در شهرویر، روند رو به افزایش ابتلا به کووید۱۹ را با بازگشایی مدارس و دانشگاه‌ها پیش‌بینی می‌کردیم. روند افزایشی ابتلا به کووید۱۹ در دو تا سه هفته گذشته و مراجعات به بیمارستان‌ها را تجربه کرده‌ایم». او درباره آنفلوانزا نیز توضیح داد: «به نظر می‌رسد که به تدریج با آنفلوانزای نوع A مواجه شویم. آنفلوانزای نوع B، شایع‌ترین آنفلوانزا در فصل تابستان بود که قدرت انتقال بالایی ندارد. انواع آنفلوانزای نوع A از این قدرت برخوردار هستند که گسترش بیشتری داشته باشند. پیش‌بینی می‌کنیم که روند رو به افزایش بیشتری از آنفلوانزا را در آبان داشته باشیم. بر اساس تجربه سال‌های گذشته، این احتمال وجود دارد که در اواخر آبان وارد پیک آنفلوانزا شویم.»

یادداشت

غرب اقتصاد: از امین‌الضرب تا محسن خلیلی

در این چارچوب، ظایف دولت و قلمرو دخالت‌های آن مشخص است و دولت‌ها به بهانه تأمین منافع ملی نمی‌توانند با مداخلات اختلال‌زای قیمتی و ایجاد انواع انحصارات دولتی و شبه‌دولتی و محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های تجاری و انزواطلبی و بیرون نگه‌داشتن بنگاه‌ها از زنجیره‌های ارزش جهانی و تحمیل عقب‌ماندگی‌های فناوریانه و... اقتصاد ملی را دچار ضرر و زیان، و مردم را اسیر فقر و حداقل‌های معیشتی کنند. آن‌چنان که یکی از اعضای هیئت نمایندگان اتاق ایران در جلسه اخیر این مهم‌ترین نهاد بخش خصوصی، به گوشه‌ای از این رفتار غلط نظام حکمرانی چنین اعتراض می‌کند: «تحریم و جنگ را ما ایجاد نکرده‌ایم، اما محاصره داخلی محصول تصمیم‌های خود ماست و برای شکستن آن نمی‌توانیم فقط دیگران را مسئول بدانیم... کارخانه ساخته‌ایم، معدن تجهیز کرده‌ایم، ماشین‌آلات خریده‌ایم و کارگر استخدام کرده‌ایم، اما با کمبود برق و گاز، سوخت و انرژی مواجهیم. کارخانه خاموش می‌شود، اما حقوق کارگر، اقساط بانک، تعهدات و زمان تحویل کالا متوقف نمی‌شود» (بهرام شکوری- رئیس کمیسیون معدن و صنایع معدنی اتاق ایران- ۷/۲۶) این در حالی است که میهنمان از معدود کشورهای جهان است که هم‌زمان از مزیت‌های کم‌ظئیر جغرافیایی، انسانی، تاریخی، فرهنگی و اقتصادی برخوردار است. تجربه توسعه اما نشان داده است آنچه توسعه را به ارمغان می‌آورد نه منابع، بلکه کیفیت حکمرانی است. اینکه این ظرفیت‌های بالفعل را از طریق نهادهای توسعه‌گرا و با سیاست‌گذاری هوشمند، سرمایه‌گذاری پایدار و ارتباط مؤثر با اقتصاد جهانی به فرصت‌های بالفعل تبدیل کند.

۳- اتاق بازرگانی و صنایع و معادن کشاورزی بی‌شک مهم‌ترین و کهن‌ترین نهاد توسعه‌گرای اقتصادی میهنمان است. نهادهای که این روزها عزادار یکی از ستون‌های خود و شخصیتی استثنائی و نهادسازی کم‌نظیر در تاریخ اقتصاد ایران، یعنی مهندس محسن خلیلی است و دو روز قبل نیز مراسمی هرچند کم‌رسم در یادبود او برگزار کرد. مردی از تبار امین‌الضرب که همچون سلف خود بدون پشتوانه دولتی و مستقل و با درک مناسبات جدید اقتصادی و براساس شیوه‌های نوین، دست به تولید و کارآفرینی و ایجاد تشکل‌های مختلف زد. محسن خلیلی، کسی که به‌خوبی می‌دانست برای پیشرفت و توسعه کشور باید «نهاد» ساخت، «نهادهای خوب»، چراکه از این طریق هم می‌توان افراد را به سخت‌کوشی، بهره‌وری و کسب ثروت بیشتر ترغیب و هم مهم‌تر اینکه می‌توان «تصور مشترک» از توسعه این سرزمین ایجاد کرد و کنش‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی متناسب با آن را شکل داد و بذر «امید» کاشت؛ امیدی عقلانی منطق پر واقعیت‌ها، ظرفیت‌ها، امکانات و البته نه آمیدی کاذب و منفعلانه.

در فقدان کارآفرینان خردمند و میهن‌دوست، از امین‌الضرب تا محسن خلیلی که «فقدانش تنها فقدان یک انسان نیست، گویی صفحه‌ای از تاریخ یک ملت ورق می‌خورد» (بیانیه اتاق ایران به‌مناسبت درگذشت مهندس خلیلی) این سؤال اما همچنان در این روزهای خظیر و تاریخی باقی می‌ماند که آیا عزم و اراده نهاد «اقتصاد» می‌تواند اسب سرکش کمتر غایت‌اندیش «سیاست» را در راستای توسعه و پیشرفت این سرزمین رام کند تا «ایران حفظ شود...» ایرانی که «مهم‌تر از هر مسئله دیگری است...» (حسین مرعشی- ۱۸/۷/۱۴۰۵) یا این نهاد «سیاست» است که همچنان اسب خود را می‌تازاند و «اقتصاد» را همچون یک ونیم‌قرن اخیر به دنبال خود می‌کشد و صدای ترقی‌خواهان و نهادهای توسعه‌گرا در همه‌جا هم گم می‌شود؟ چنین مباد.

گزارش «شرق» از آنچه زنان موتورسوار در خیابان تجربه می‌کنند: از تصادف‌های عمدی ماشین‌ها و تمسخر تا ترس از شکایت؛

موتورسواری زیر فشار آزار

عکس فاطمه برای Anadulu

نداشتن گواهینامه ممکن است مورد تعقیب قرار بگیرند و از اعتراض و شکایت چشم‌پوشی کنند. صرف راندگی بدون گواهینامه، حتی اگر سیستم قضائی بخواهد آن را پیگیری کند، نهایتاً ممکن است به صدور حکم جرای نقدی از سوی قاضی برای آن خانم منجر شود؛ درحالی‌که آزارگری مجازاتی به‌مراتب سنگین‌تر دارد. اگر سیستم قضائی بخواهد در راستای تأمین امنیت عمومی اقدام کند، مجازات سختی شامل حال مزاحمان خواهد شد». این وکیل در دین صحبت‌هایش می‌گوید: «نیروی انتظامی و وزارت کشور، با توجه به اینکه قوانین ما برای صدور گواهینامه بانوان گفایت می‌کند، لازم است برای پیشگیری از عوارضی که ممکن است در آینده به تأثیرگذاری بر وجدان جامعه منجر شود، هرچه سریع‌تر مسئله گواهینامه زنان را جدی‌تر بگیرند. برای مثال، ممکن است زنی آسیب ببیند و این اتفاق احساسات جامعه را درگیر کند. برای جلوگیری از چنین اتفاقاتی، باید هرچه سریع‌تر به این موضوع رسیدگی شود. وقتی مجالی برای دریافت گواهینامه ایجاد نمی‌کنیم، این مسئله خود باعث تقویت بی‌قانونی در میان شهروندان می‌شود و با این کار، به افراد آموزش می‌دهیم که مجاز به قانون شکنی هستند؛ در حالی که اگر مقررات را اجرائی کنیم، این مسئله ضابطه‌مند خواهد شد. با این حال در حاضر، هیچ ممنوعیتی برای صدور گواهینامه زنان وجود ندارد و بحث صرفاً بر سر صدور آن است. دولت باید با توجه به تعداد بالای درخواست‌های زنان، این موضوع را عملی کند».

همیشه مقاومت وجود دارد

نگاه بخشی از جامعه به تغییرات، همیشه با واکنش‌هایی همراه است، ثریا عزیزپناه، جامعه‌شناس، در گفت‌وگو با «شرق» درباره موتورسواری زنان و واکنش‌های اجتماعی به این موضوع توضیح می‌دهد: «موتورسواری تاکنون به‌صورت عادی در حوزه مردانه قرار داشته و طی چندین سال، این موضوع جا افتاده است. زمانی که این تغییرات به شکلی پیش می‌رود که یک وسیله نقلیه، فارغ از جنسیت، مورد استفاده همه افراد قرار بگیرد و زنان از آن استفاده کنند، این تغییر برای همه به شکل یکسان پذیرفته نمی‌شود. باید در نظر داشته باشیم که هر تغییر اجتماعی، واکنش‌هایی را به همراه دارد. تاریخ تغییرات جامعه ما همواره با واکنش بخشی از جامعه همراه بوده است. حتی زمانی نسبت به اتفاقی مانند درس‌خواندن زنان شاهد واکنش‌هایی بودیم؛ زیرا این موضوع برهم‌زننده روال معمول جامعه در آن زمان بود».

عزیزپناه درباره آزارهای خیابانی می‌گوید: «هر عملی که حريم خصوصی را بشکنند و موجب آسیب روانی و جسمی شود، نوعی آزار است. به نظر می‌رسد در مواردی که این رفتارها منجر به آسیب می‌شوند، به شکلی که به موتور یا راکب آسیب برسد، باید از طریق شکایت موضوع پیگیری شود. با این حال، شاهد بودیم که بخشی از جامعه، از جمله مردان، با دیدن آزار زنان موتورسوار، آزارگر را مورد نگاهش قرار داده‌اند. از طرفی در اوایل، موتورسواری زنان بیشتر

بعضی موتوروی‌ها به عمد ما را می‌ترسانند

حالا شش ماه شده که «سارا» با موتورش در خیابان‌های شهر رفت‌وآمد می‌کند و از تجربه این مدتش می‌گوید: «چند باری از خانه که سعادت‌آباد است تا محل کارم در خیابان مطهری را با موتور رفتم. در این مدت بیشتر آدم‌ها با دیدنم، شروع به تشویقم کردند یا مثلاً با خوشحالی دست تکان می‌دهند. حتی برابم بسیار پیش آمده که زنان درباره اینکه چطور موتور خریدم و سند زدم، یا از کجا راندن موتور را یاد گرفتم، سؤال می‌کنند. در تمام این چند ماه آزار خیابانی تجربه نکرده‌ام. فقط چند روز قبل وقتی با سرعت کم در خیابان راندنگی می‌کردم، یک خودرو شخصی کنارم آمد و زمانی‌که باید در پیچ دور می‌زدیم یک‌دفعه ترمز کرد و من با موتور زمین خوردم، اصلاً دلیلی نداشت در آن موقعیت و مسیر پیچ ترمز کند. دستم زخم شد و بخشی از رگ موتور رفت. آن راننده بدون اینکه پیاده شود و ببیند من حالم خوب است یا نه، گاز داد و رفت. ولی پسر جوانی از ماشین پیاده شد، کمکم کرد بلند شوم و موتور را چک کرد که آسیب ندیده باشد و بعد آرام‌آرام موتور را روشن کردم و به خانه رفتم».

«عارفه» پنج سال است که موتورسواری می‌کند، خودش می‌گوید از همان ابتدا برادرانش موتورسواری را به او آموزش داده‌اند و حالا با موتورهای دنده‌ای در سطح شهر تردد می‌کند: «اوایل زنان موتورسوار خیلی در خیابان دیده نمی‌شدند و برای همین رهگذاران با تعجب من را نگاه می‌کردند. از همان موقع تا الان که رفت‌وآمد زن‌ها با موتور عادی شده، بعضی راننده‌های یک همچنان هنگام راندنگی اذیت می‌کنند. مثلاً یک‌دفعه و بی دلیل جلوی من می‌پیچند یا به شکلی از کنارم با سرعت عبور می‌کنند تا بترسم یا مثلاً چک کنند چقدر راندنگی با موتور را بلدم. هنوز هم موقع موتورسواری سعی می‌کنم لباس‌هایی بپوشم که جنسیتم مشخص نباشد ولی با این حال اگر متوجه شوند، احتمال این رفتارها وجود دارد. اما در کل چون معمولاً بر برادرهایم موتورسواری می‌کنیم کسی جرئت نمی‌کند اذیت کند». در بین زنان موتورسوار، روایت‌های بسیاری وجود دارد که زنان از حس همدلی رهگذاران در خیابان می‌گویند، مثل «هانیّه» ساکن لواسان که در یک سالی که موتورسواری می‌کند، چندان تجربه آزار نداشته و می‌گوید: «محلّه ما بسیار آرام است و چون تعداد زنان موتورسوار اطرافم کم است، آدم‌ها با حس همدلی با من رفتار می‌کنند».

زنان موتورسوار باید در برابر آزار، اقدام قانونی کنند

آزار خیابانی، به هر شکلی که باشد باید با شکایت قانونی همراه شود؛ موضعی که وکلا بر آن تاکید جدی دارند. ابوذر نصراللهی، وکیل پایه یک دادگستری، درباره آزار خیابانی، برای «شرق» توضیح می‌دهد: «صرف اینکه فردی با موتور تردد می‌کند، حتی اگر خود این عمل هنوز غیرقانونی تلقی شود، باعث نمی‌شود شخص دیگری برخلاف قانون، موتورسوار را مورد آزار و توهین قرار دهد؛ بنابراین عملی که شخص آزارگر انجام می‌دهد، مجرمانه است و این زنان نباید این هراس را داشته باشند که به‌دلیل

جنبه تفریحی داشت، اما اکنون استفاده‌های جدی‌تری از آن می‌شود و موتور به وسیله‌ای برای رفت‌وآمد آسان‌تر تبدیل شده است». او ادامه می‌دهد: «به نظرم، این آزارها در طول زمان کاهش پیدا می‌کنند و این موضوع به رفتار زنان هم ارتباط دارد؛ مثلاً لازم است زنانی که مورد آزار قرار می‌گیرند، حتماً طرح شکایت کنند. حتی ممکن است در ابتدا شکایت‌های ثبت‌شده اصلاً پیگیری نشوند، اما به‌تدریج این موضوع در چارچوب قانون هم مورد توجه قرار می‌گیرد تا برای آن سازوکاری در نظر گرفته شود». این رفتارها می‌تواند بخشی از روند تغییرات اجتماعی باشد که این جامعه‌شناس توضیح می‌دهد: «این واکنش‌ها در راستای تغییرات اجتماعی به وجود آمده‌اند. زمانی که زنان وارد حوزه‌هایی می‌شوند که پیش از این در اختیار مردان بوده است، با واکنش‌هایی مواجه می‌شوند. وقتی زنان وارد عرصه موتورسواری می‌شوند، بخشی از جامعه آن را می‌پذیرد، اما ممکن است بخش دیگری آن را نپذیرد؛ زسر در برابر هر رفتار اجتماعی، به‌ویژه در حوزه زنان، حتماً مخالفانی وجود دارند. تلاش این افراد بر این است که چنین تغییراتی را متوقف کنند. با حضور بیشتر زنان، این موضوع به‌تدریج به‌طورکامل جا می‌افتد و گذشت زمان باعث می‌شود این واکنش‌ها به حداقل برسند. همچنین این موضوعات مربوط به حوزه زنان دیگر مختص شهرهای بزرگ نیستند و در شهرهای بسیار سنتی هم شاهد هستیم که زنان، حتی در همان فضاهای محدود، همچنان با تلاش برای تغییر جامعه خود پیش می‌روند. برای مثال، دوچرخه‌سواری زنان در سال‌های گذشته با تعجب افراد مواجه می‌شد، اما اکنون فراگیر شده است. بنابراین، این تغییرات در حال انجام هستند و قوانین در پی این تغییرات، همراه خواهند شد. پس این روند، روندی مثبت است». عزیزپناه به راندنگی خودرو زنان اشاره می‌کند: «شمس‌الملوک جهانبانی در سال ۱۳۱۹ نخستین گواهینامه خودرو را دریافت کرد و تا ۲۰ سال پس از آن، ۴۴۲ زن گواهینامه راندنگی گرفتند. تا امروز، حدود ۱۳ درصد از زنان در ایران راندنگی می‌کنند و بقیه رانندگان مرد هستند. با این حال، هنوز هم وقتی زنان راندنگی می‌کنند، با عبارات تحقیرآمیز مواجه می‌شوند. این مسئله جدیدی نیست و پذیرش این موضوع که زنان هم می‌توانند از این وسایل نقلیه استفاده کنند، همواره برای جامعه دشوار بوده است. جامعه ما همیشه با شک و تردید به ورود زنان به فعالیت‌های جدید نگاه می‌کند و باید این مسیر را ادامه داد».

اهمیت صدور گواهینامه موتور برای زنان

ماه گذشته خیرگزاری مهر در گزارشی با تیتیر «موتورسواری بانوان؛ واقعیتی که از قانون جلوتر حرکت می‌کند». بر ضرورت تعیین تکلیف موتورسواری زنان تاکید کرد. همچنین زهرا بهروز‌آذر، معاون امور زنان و خانواده رئیس‌جمهور، اعلام کرده، تشریفات لازم برای صدور گواهینامه موتورسیکلت زنان انجام شده، اما جنگ و تعطیلی بخشی از فعالیت‌های آموزشی، اجرای آن را به تأخیر انداخته است. به گفته او، صدور مجوز

آموزش مربیان زن، نخستین گام برای آغاز فرایند آموزش و صدور گواهینامه است؛ اقدامی که می‌تواند به افزایش مهارت راندنگی و کاهش آسیب‌های حقوقی و بیمه‌ای کمک کند. با این حال، بیستم مهرماه، رئیس پلیس راهور تهران بزرگ از جان‌باختن دو زن موتورسوار در تصادفات از ابتدای سال جاری خبر داد. آماري که بار دیگر ضرورت آموزش اصولی و تأمین ایمنی موتورسواران زن را قابل اهمیت می‌کند. در شرایطی که برخی زنان موتورسوار از آزارهای خیابانی و ترس از پیگیری قانونی به دلیل نداشتن گواهینامه می‌گویند، تعیین تکلیف صدور گواهینامه زنان همچنان یکی از مطالبات جدی در مسیر تأمین امنیت و به‌رسمیت‌شناختن حضور آنان در خیابان است.

ابوذر نصراللهی، وکیل پایه یک دادگستری: «صرف اینکه فردی با موتور تردد می‌کند، حتی اگر خود این عمل هنوز غیرقانونی تلقی شود، باعث نمی‌شود شخص دیگری برخلاف قانون، موتورسوار را مورد آزار و توهین قرار دهد؛ بنابراین عملی که شخص آزارگر انجام می‌دهد، مجرمانه است و این زنان نباید این هراس را داشته باشند که به‌دلیل نداشتن گواهینامه ممکن است مورد تعقیب قرار بگیرند و از اعتراض و شکایت چشم‌پوشی کنند»

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران اگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۰۱۶۰۱۸۸۱۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم مهناز شیرزادی فرزند نوراله بشماره شناسنامه ۱۲۲۲ صادره از اهواز سه دانگ از شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری کشاورزی به مساحت ۲۵۰ مترمربع پلاک ۲۰۱۵ فرعی از ۳۰ اصلی بخش ۱۱ واقع در متوربع خربداری از مالک رسمی خانم مهناز شیرزادی محرز گردیده است .لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز اگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م.الف. ۲۳۰۶۱۶۳ تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۷/۲۸ تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۸/۱۳ مهدی آزاد از طرف رئیس ثبت اسناد و املاک ۵۴۲۰	
---	--

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران اگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۰۱۶۰۱۸۸۱۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم اسمعیل آروبندی فرزند ذوالفقار بشماره شناسنامه ۱۵۲ صادره از تنکابن سه دانگ از شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری کشاورزی به مساحت ۲۵۰ مترمربع پلاک ۲۰۱۵ فرعی از ۳۰ اصلی بخش ۱۱ واقع در متوربع خربداری از مالک رسمی آقای اسمعیل آروبندی محرز گردیده است .لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز اگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م.الف. ۲۳۰۶۱۶۴ تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۷/۲۸ تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۸/۱۳ مهدی آزاد از طرف رئیس ثبت اسناد و املاک ۵۴۱۹	
---	--

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران اگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۰۱۶۰۱۲۹۲۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم بهمن اسماعیلی فرزند حسن بشماره شناسنامه ۵۱۵۸ صادره از ملایر سه دانگ از شش‌دانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی کاربری باغ به مساحت ۲۲۶/۲۵ مترمربع پلاک ۴۹۳ فرعی از ۲۱ اصلی بخش ۱۱ واقع در آرم خربداری از مالک رسمی آقای تقی راضی محرز گردیده است .لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز اگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م.الف. ۲۳۰۶۱۵۹ تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۷/۲۸ تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۸/۱۳ مهدی آزاد از طرف رئیس ثبت اسناد و املاک ۵۴۲۲	
---	--

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران اگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۰۱۶۰۱۲۹۲۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم نسرین چرخچیان فرزند مرتضی بشماره شناسنامه ۳۰۰۸ صادره از تهران سه دانگ از شش‌دانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی کاربری باغ به مساحت ۲۲۶/۲۵ مترمربع پلاک ۴۹۳ فرعی از ۲۱ اصلی بخش ۱۱ واقع در آرم خربداری از مالک رسمی آقای تقی راضی محرز گردیده است .لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز اگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م.الف. ۲۳۰۶۱۶۰ تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۷/۲۸ تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۸/۱۳ مهدی آزاد از طرف رئیس ثبت اسناد و املاک۵۴۲۱	
--	--